

се извади. Човѣкъ изважда една идея отъ ума си, когато тя престава да го ползува.

Като разглеждамъ тия въпроси, азъ имамъ желание да ви застава право да мислите и разсждавате. Запримѣрь, вие мислите, че можете изведнѣжъ да разрешите всички въпроси. Това е невъзможно. Такъвъ процесъ не съществува въ природата. Като се нахраните веднѣжъ добре, разрешавате ли съ това въпроса за яденето? Цѣлъ животъ да ядете, и нѣколко животи наредъ да ядете, пакъ нѣма да разрешите въпроса за яденето. Този въпросъ е неразрешимъ. Нито като яде, нито като не яде, човѣкъ може да разреши въпроса за яденето. Като се нахрани добре, човѣкъ не мисли за ядене; като е гладенъ, човѣкъ мисли само за ядене, той усѣща, че му липсва нѣщо.

Човѣкъ не може да разреши въпроса за яденето, но същевременно той не може да си отговори още на много въпроси. Запримѣрь, той нѣма ясна представа, какво нѣщо е съзнание, самосъзнание, подсъзнание и свръхсъзнание. Думата съзнание се е образувала отъ предлога „съ“ и съществителното „знание“. Тази дума означава още животъ. Тя е произлѣзла отъ гръцката дума „зои“. Тогава, „подсъзнание“ означава нѣщо скрито подъ живота. Въ този смисълъ подсъзнанието представя складъ, въ който се събиратъ всички нѣща. Движението въ подсъзнанието е кривообразно, което показва, че нѣщата не изли-